

GRADBENI SISTEM YTONG

TUDI ŽENSKE GRADIJO, SEVEDA

Družinska hiša pri starših v Cerkljah na Gorenjskem, kjer sta si domovanje uredila Majda Zupin in Boštjan Založnik, je ob dveh odraščajočih sinovih z leti postajala pretesna. »Pred kakšnimi desetimi leti sva zato z Boštjanom začela varčevati za svoj dom,« pravi mati danes 19-letnega Luke in 15-letnega Uroša, ki je po poklicu zobna asistentka, v prostem času tudi kolesarka, smučarka, pohodnica, zadnji dve leti pa je z enako predanostjo prišla tudi za »zidarska dela«.

Leta 2003, ravno ob božiču, sta Majda in Boštjan kupila parcelo komaj kakšnih 500 metrov od njunega dovedanega bivališča. »Že kot deklica sem se prihajala igrati na ta travnik, ob katerem teče potok. Vedno se mi je zdel prekrasen kotiček,« se nasmehne energična Gorenjka, ki ne skriva sreče, da njene dolgoletne sanje dobivajo končno podobo. »Graditi smo začeli leta 2006. Ravno tisto leto smo imeli v službi cel mesec dopusta, kar sicer ni običajno, a mi je prišlo še kako prav.«

»Po službi sem se preoblekla, se s kolesom pripeljala na gradbišče in delala do teme. Sploh mi ni bilo težko.« Verjetno bi ji bilo težje stati ob strani, ponujati pijačo in pripravljati malico, ker bi pogrešala občutek sodelovanja in navdušenja ob opravljeni nalogi, h kateri vsak doda svoj delež.

»Delali smo kot ekipa. Boštjan je bil naš nadzornik, midva z očetom, večkrat tudi mama in sinova pa smo bili njegovi asistenti. Oče, ki je že upokojen, je prej delal kot zidar, tako da je material poznal, delovni postopki pa so zdaj malo drugačni. Bili smo složni, uspešno smo prebrodili težavice, morebitna nestrinjanja, in nadaljevali delo korak za korakom, dan za dnevom.«

Pove, da je delala kar vse po vrsti. Nosila zidne bloke, ki niso ravno vsi lahki, mešala lepilo... »Če ni bilo drugega, sem se lotila tudi polaganja blokov v vrsto. S posebno lopatko sem nanašala lepilo in polagala nanj bloke. Vedno sem imela ob sebi tudi vodno tehtnico, da sem preverila, ali je vse v redu. Če kdaj ni bilo, smo blok vzeli tudi dol in ga ponovno namestili. Boštjan je v glavnem bloke rezal, da so bili prave dolžine.«

Gradbena dela so pri Založnikovih izvedli tako natančno in pravilno, da je njihov objekt postal reprezentativni ob dnevu odprtih vrat, ki ga v Xelli tradicionalno pripravljajo za vse, ki gradijo ali pa se šele odločajo za gradnjo z YTONGOM. Tudi pri

Založnikih so izbiri gradbenega materiala namenili tehtni razmislek.

»Boštjan je preučil različne možnosti in materiale in on je bil tisti, ki se je odločil za gradnjo z YTONGOM. Pretehtalo je, da je gradnja z njim enostavna in da lahko res veliko privarčuješ, ker delaš sam. Mene je v začetku skrbelo, ali bomo znali stvar izpeljati tako, kot je treba. Ampak glede na to, da so pri Xelli tako dostopni in so bile informacije vedno na voljo, nas potem res ni več skrbelo. Vedeli smo, da se lahko zanesemo nanje, pri nas je bil inštruktor gradnje, z Boštjanom pa sva se

že pred začetkom udeleževala predstavitev gradnje, kjer sva spoznavala postopke del, ki vodijo do končnega izdelka.«

Njun končni izdelek je hiša s približno 120 kvadratnimi metri tlorisne površine, razdeljena v dve etaži. V zgornjih prostorih, kjer bosta imela sobi in svojo kopalnico sinova, bodo svoj prostor našle tudi knjige in soba za goste. V pritličju bosta kraljevala Majda in Boštjan, ki sta si v dnevni sobi omislila tudi kamin. Dnevno sobo, jedilnico in kuhinjo povezujejo prosti prehodi, medtem ko se za vrati levo od vhoda pričrta njegov intimni prostor,

opremljen z garderobnim prostorom, spalnico in kopalnico, zastrto z drsnimi vrati.

»Pri nabavi keramičnih ploščic smo si kar vzeli čas,« pokaže Majda kopalnici, oblečeni v oranžne ploščice, kombinirane s črtastimi v ujemajočih se ostenkih. »Navadno je tako, da sama hitro ugotovim, kaj mi je všeč. Boštjan potem presodi, ali bomo kupili takoj ali je stvar morda precenjena in bi se splačalo še iskati. Mislim, da se res dobro dopolnjujeva, kar nama je pri delu zelo v pomoč.«

Majda in Boštjan s sinovoma pred novozgrajeno hišo

Majda Zupin z mamo Pavlo. Tudi ženske znajo pri gradnji dobro poprijeti za delo.

Za Majdo in Boštjana je bila gradnja njunega doma prva tovrstna izkušnja. Navdušena sta, ker jima je ob pomoči družinskih članov uspelo uresničiti tako obsežen projekt, pri katerem sta se oba veliko naučila, ob delu pa dobro preizkusila tudi svoje moči in sposobnosti – ne le tiste fizične, temveč tudi one druge, ki so pomembne v vsakdanjem življenju: vztrajnost, sodelovanje, podpora v družini in tudi odrekanje. »Zaradi varčevanja in gradnje si marsičesa nismo mogli privoščiti, toda odrekanje za naju ni bilo težko, saj naju povezujejo enako vrednote; največ nama pomenita družina in čas, ki ga preživimo skupaj.«